

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

I. Ante orationem præpara Animam tuam: & noli esse quasi homo, qui
tentat Deum. Ell. 18. v. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

vit eorum, quæ trans mare sunt posita: & qui non videt longè, quo eat, non ab illa recedat, & ipsa illum perducet, ista S. Augustinus loquitur Tr. 2. in 70. arque ista est ratio, ob quam Crux hodie facta est Sapiencia nostra. En gloriosum Apostolum Andream, non solum ad ejus conspe-

ctum gestiebat, & lætus eam salutabat, cum jubilo, sed etiam summâ cum securitate dicebat. *Redde me Magistro meo, ut per te me suscipiat, qui per te mere demit.* sciebat enim se de Cruce non posse aliud attingere litrus quàm suspiratum.

*****
DECEMBER.

I.

Ante orationem prepara Animam tuam: & noli esse quasi homo, qui tentat DEUM. Eccl. 18. v. 22.

Considera duplicem esse modum tentandi DEUM, unum expressum, alterum Interpretativum. Expressus est, quando homo ex parte sua omittit facere, quod potest, non alio fine, quàm experiendi, quousque processura sit Misericordia, Potentia, vel Scientia Domini in eo adjuvando. Interpretativus est, quando homo ejusmodi experimentum verè pro fine non habet, sed sic agit, quasi re ipsa haberet. Quo posito, rarus omnino est, qui, cum ad orationem se preparare committit, velit experiri, an DEUS nihilominus se ipsi sit communicaturus intendit, uti facit illi, qui se preparat. unde Ecclesiasticus hic non dixit: *Et noli tentare DEUM.* quæ est tentatio expressa, sed non pauci sunt, qui preparare se omittant, quasi sumere velint ejusmodi experimentum. Ideo dixit Ecclesiasticus: *Et noli esse quasi homo, qui tentat DEUM:* quæ est tentatio Interpretativa. & quid aliud agis, cum

absque preparatione ullâ ad orandum Divino conspectui te representas, nisi quod totum te fortunæ committis? at Deus vult, ut ex parte tua facias, qui quid pro virium tenuitate pores etiam in hoc negotio. Ideo non est, quod mireris, si in oratione sis aridus, dissipatus. culpa tua est, quia, cum tu quoque ad eam preparare te possis, prout faciunt boni DEI servi, id tamen facere negligis vel applicationis defectu, vel inertia quadam, & interim credis tamen fore, ut DEUS ostendat tibi vultum illum amabilem, quem alii tanta diligentia & preparationis impendio obtinent. an non istud genus est presumptionis plusquam ordinaria? imò defectus est religionis patet & reverentia, quia si Principi sit loquendum, bene prius expendis, quid dicere oporteat, quanto magis id faciendum esset, cum DEO loqui cogitas? *Ne temere quid loquaris coram DEO.* Eccl. 5. v. 1.

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima*

Zzz zz

2. Co. 1

2. Considera Preparationem ejusmodi aliam esse remotam, aliam proximam. Preparatio remota est vita munda, & mortificata. *Munda*, quia per hanc disponitur intellectus instar speculi tersi ad recipiendam luminis copiam: *Mortificata* quia per istam disponitur voluntas instar vasis vacui ad percipiendas delicias spiritus, quas DEUS negat iis, qui non litant ipsi sensuum voluptates. Preparatio proxima est solitudo, & collectio animi, maxime verò certa designatio materiæ, quam pro utilitate tuâ sumis meditandam, prout Sancti docent. Ideo imprimis hoc loco dicit Sapiens: *Ante orationem prepara Animam tuam, & noli esse quasi homo, qui tentat DEUM.* Enimverò an non hoc est tentare DEUM orationem aggređi instar navis improvidæ, quæ sine clavo, sine ductore, sine gubernaculo ventorum arbitrio se permittit? quid si autem non aspiret aura, quid de te fiet? deinde quid vis? an ut ventus spiret, qui tibi pro loco & tempore sit accommodatus? hoc verò est obligare DEUM ad miracula manifesta. Considera ergo semper, quale sit debitum, quo maxime obstringeris, aut quis defectus, cui præcipue es obnoxius, & eò tuam dirige orationem. si fortè putēs te adeò perfectum, ut necesse non sit cogitare de perficiendo te ipso, imò & vitæ laxitate reformandâ, & excitando languore, ô quantum falleris! *Non verearis usque ad mortem justificari*, dixit Ecclesiasticus, & pro documento quamprimum subjunxit: *Ante orationem prepara animam tuam*, ut intelli-

gas tã diu tempus esse preparandi te ad orationem, quam diu tempus est perficiendi.

3. Considera, quomodo videtur tibi possis continuò preparatus ad orationem. & ego respondeo, si tua est, non convenire monitum à Sapiens insinuatum hoc loco: nam qui preparatus jam est, sine dubio opus non habet, ut se prepararet. sed cave, ne iterum habeat, ac dicis. sunt nonnulli, quibus satis est in oratione se habere ut spires, & laxa, quin faciant quicquam, atque ad hoc genus orationis (scilicet?) facile est semper esse paratum. sed hoc tibi satis esse non debet, propositum esse debet exemplo Sanctorum facultates animi exercere ad obsequium Divinum. idcirco, nisi fuerit illorum numero paucorum, qui tunc semper actuatur amore DEI non habent tantum sed actu, certè preparatio prius est esca, quã illud exores, tunc colligis ad orandum. quippe sic oratio est actus mentis, ita manducandum est, eam non consistere in habita sed in actu. Nota igitur, quomodo attendere debeat preparatio, quæ ab Sapiens præscribit. eò usque, ut, cum ad orandum accedis, non videaris succedere ad tentandum DEUM, sicut videtur accedere ad tentandum DEUM, qui vult finem, & prius non ponit pauca illa media, quæ ponit ex parte sua, ut illum facilius consequatur. an verò putas te ponere hæc media, quando accedens ad DEUM tractaturus cum ipso negotium tunc grave, quale est salutis tue, profectus perfectionis tue, id sigillatim prepara-

ditatus nones, quod ad finem adeo magnum ab ipso petendum est? Dices satis tibi esse, quod id petas generatim? sed non ita Christus JESUS te edocuit. *JESU Fili David miserere mei*, illi dixerat ita generatim cæcus ille Jerichūtinus. & Christus tamen eum invitavit, ut in particulari exponeret, quid vellet. *Quid vis, ut faciam tibi?* documentum dare voluit, ut SS. Patres notant, cupere se, ut cum fiducia illi exponamus necessitates nostras etiam singulares, *Domine, ut videam.*

4. Considera, quantumvis auspiciaturo orationem præfigendus sit finis, ad quem speciatim dirigantur cogitationes tuæ, exempli causâ vel extirpatio alicujus vitii, vel adeptio virtutis, vel generosa Christi imitatio, nihilominus non ita profus illi te alligari oportere, ut, si DEUS in decursu aliò te provehat, non illico eum liberè sequaris. Quid vult Sapiens, nisi, ut non sis homo tentans DEUM: *Noli esse*

quasi homo, qui tentat DEUM. Jam verò nauclerus ille non tentat DEUM, qui ut sibi de annona prospiciat, ad hunc vel illum portum aut regionem navim dirigit, deinde verò quia ventus ad alium propellit æquè bonum, vento se permittit. DEUM tentat, qui proram non dirigit ad ullam regionem vel portum, sed eò vult tendere, quò illum ventus impellet. Duo sunt igitur Extrema in proposita materia, unum est non præfigere ullum finem, cum ad orandum te accingis: Alterum est præfigere quidem sed lege tam rigida, ut illi etiam hæreas affixus. utrumque declinandum est. ceterum fieri potest, ut etsi te non præpares, aliquando oratio succedat bene. sed nescis, quantò succederet melius, si te præparasses. Medicinæ juvant nonnunquam etiam sumptæ casu. attamen salutare esse solent, quæ cum methodo sumuntur. *Disciplina Medici exaltabit caput illius.* Eccles. 38. v. 3.

II.

Fratres magis satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hac enim facientes non peccabitis aliquando. 2. Petr. I. v. 10.

1. Considera, quàm sis demens, si quando à dæmone tentari te finas, ut tacitè dicas, quod solent nonnulli. Quid juvat tantopere pro salute mea laborare? si Deus me prædestinavit ad gloriam, salvus ero sine tanto impendio: si non prædestinavit, nec sic quidem consequar salu-

tem. hæc est insignis stultitia. quæro enim: si medicus vocatus in gravi morbo, qui te opprimit, tibi diceret: Domine, quid juvat fatigari sumendis tot pharmacis? si Deus vult sanum, convalesces, etsi eorum nihil sumas; si non vult, nec his quidem sumptis convalesces. si, inquam, ita tibi dice-

ZLL ZZ 2

ret